

ELENA CASADO PINEDA

Primer l'amor...

després el masoquisme

El
PETIT
Editor

Premi de poesia
INVERS 2015

Primer l'amor...
...després el masoquisme

Elena Casado Pineda

A mon pare per totes les hores batallant cada punt i cada coma.

Als fantasmes que inspiren aquestos poemes.

A un robot català particular, sempre a la punta dels meus records.

I a cada dia nou, que sempre serà un adagio.

Sóc una nómada cercant la primavera.

PRIMERA PART

PAISATGES HUMANS

...des de les finestres d'un tren que no arriba mai a l'hora

L'andana

Anònim

El meu nom és en alguns llavis,
esperant-me en cap lloc.

En una veu que m'aguarda,
esperançada de mi,
per tal d'anomenar-me.

En la veu que em donarà nom
perdré el temps, la vida.
Seré mort i nat. Renascut.
S'esborrarà una vida d'ombra,
seré part del món, un raig de llum.

Els llavis que porten el meu nom,
amaguen les lletres en cada plec.
Són pintats de carmesí sagnant,
i em miren trèmuls sense veurem.
Sent la meua pell el seu frec llunyà.

En el lloc on seré nascut,
crida el vent, una frisança inesgotable.
La joia esgota cada cor, cada rostre.
Però els llavis que porten el meu nom no somriuen,
no riu la veu que m'ha d'anomenar.

Està sola, aquella que du la meua ànima.
Neguiteja sense saber molt bé que espera.
Un pes li trenca el cos i li esgarra el viure.
Li pesa el meu nom als llavis.
M'espera.

Un cop la seua veu em batege,
açò que no és, serà. Seré.
S'esvairà la càrrega dels seus llavis.
Ja no m'esperarà. Ni jo la cercaré.
No hi haurà un cor sense frisança.
Seré. Serà. Serem.

Primera parada

Nòmada de primaveres

Estime amb cega bogeria.

Estime la meua terra. La meua llar.

Des de les mines de robí encés, temptador.

Creuant camins sinuosos d'arena daurada.

He perdut la vista en la immensitat,

a la serenitat riallera dels oceans.

La meua ànima es va ancorar,

entre les muntanyes suaus i albes.

No podria triar, residir en un paratge.

El vull sencer, aquest món sensual, salvatge.

La calidesa viva de cada racó,

l'aroma pertorbador que porta el vent.

És un pelegrinatge devot

d'aquesta libidinosa natura

que encisa les meues mans.

Acaronar amb els ulls

cada corba de l'escenari.

Sacralitzar profanament la voluptuositat inesgotable.

Sóc nòmada del teu cos:
partir dels llavis de robí
per fer nit en les sedoses arenes dels teus malucs.
Viure el mar etern dels teus ulls,
sota l'empenta del teu alé exuberant
navegue per la dolçor nua de la teua pell.

Segona parada

Estiu d'arena

No sé què tenen els teus llavis
quan et quedes quieta, dormida...
I romanen entreoberts,
deixant que esvare un sospir.

Besar-te és mossegar una confitura.
Plecs de pell farcits de lletres òrfenes,
queden empresonades per error,
Ressò melangiós de paraules, quan em parles.

Si em passege entre les dunes,
els peus se m'enganxen,
perdent-se entre revoltes sinuoses.
Tentinejant amb la «S» d'un t'estime.

Recorrent la platja sempiterna
en una posta de sol carmesí.
S'entreveuen a les commissures
tolls de somriures per a soterrar les mans.

No, no sé què tenen.
Tal vegada no sé què són els teus llavis.
Paratge, capsa o refugi.
Tal vegada, sols són els teus llavis.

Mapa de ruta

Pròleg	11
Primera part - Paissatges humans	
Anònim	19
Nòmada de primaveres.....	21
Estiu d'arena.....	23
Tardor de la ignorància.....	24
Hivern del sentiment	26
Segona part	
La goteta de mel.....	31
La figa de pala	32
La Bacora	33
Tercera part - Natura	
República	37
La llibertat.....	38
L'atzar	39
Quarta part - Els fantasmes	
La soledat.....	43
La impaciència.....	44
La por	45
La fúria.....	47
La passió.....	49

Inexistent.....	50
El teu nom	51
Zombies	52
Sense esma.....	54
Com un robot	55
Un dia em moriré	56
Traient la pols	57
Llànties d'hivern	58
Escolta, tu	59
Trencaclosques.....	60
El teu hivern	62
No parlar-nos	63
Dia 9	64
Tic tic	65

Epíleg

Callar-me.....	69
Aforisme ama[r]gat	70

Es va acabar d'imprimir el 14 d'abril als obradors de Byprint, Picassent, 85 anys després de la segona república, a l'espera de poder celebrar que s'instaure la tercera en aquest país.

El Petit Editor
www.elpetiteditor.com
info@elpetiteditor.com

Col·lecció **Fusell de lletres** - poesia

darrers números publicats

- 10. **Temps** - Samantha Gilabert
- 11. **Teatre d'impostures** - David Vidal
- 12. **El vol del silenci** - Manel Arcos
- 14. **Llibre dels espills** - Susanna Lliberós
- 15. **Cercles** - Lorena Cayuela
- 16. **Magdala** - Sergi Torró
- 17. **Primer l'amor... després el masoquisme** - Elena Casado
- 18. **Reflexions a Plena Llum de Carrer** - Marc Freixas
- 19. **La remor del vent** - M. Carmen Sáez
- 20. **A ritme de tango** - Mª Rosa Sabater

Elena Casado i Pineda.

Vaig nàixer a Sueca, València, el 25 de maig de 1989, dia de l'orgull friki (per *Star Wars* i la *Guia de l'autoestopista Galàctic*). La resta és circumstancial i rellevant segons qui ho mire.

Escolte música, de vegades compose alguna cançó... fins i tot cante i toque la guitarra, però mai crec que puga considerar-me música.

Estic formant-me com a especialista en anestesiologia, reanimació i teràpia del dolor. Pot ser en algun temps podré dir que sóc una bona metgessa.

Llig des que tinc memòria i escric des que vaig poder subjectar un llapis als dits. He publicat articles, poemes en antologies de certàmens i algun llibre en solitari i en conjunt amb altres autors. Espere, en un possible moment, poder dir que sóc escriptora. Poc més té importància.

Un dia moriré i aquest dia serà quan deixe d'escriure.

Primer l'amor... després el masoquisme

Des d'una andana ancorada en els pasatges de les estacions de l'any fins a parlar cara a cara amb els fantasmes que passen i mostren les seues sensacions: por, soledat, llibertat, fúria... Tot un seguit de sensacions amb el ritme del pas del temps i de la decisió de l'autora per agafar-les de banda per explorar els límits de la vida.

Un poemari on es barregen la visió de la vida, l'enyorança de la terra, l'assumpció de la veu del seu poble i l'acarament amb els fantasmes que ens afecten i que, potser, també ens ajuden a caminar.

Primer l'amor... després el masoquisme, un poemari en què es parla d'amor, sí, però també del masoquisme que comporta, de vegades.

Guanyadora del premi de poesia Invers de Carcaixent 2015.

el
PETIT
editor

